

Ῥωαϊότατο τὸ ἐτήσιο τεύχος τοῦ Cinégraphie Journal «Plage 1931» μὲ χαριτωμένες εἰκόνες καὶ σχετική συνεργασία.

«**Ἐπτάνησος**». Ἰούλιος 1931. Κέρκυρα. Ἀπτὴν ὕλην του: Διηγήματα «Ἡ δύναμις τοῦ τυπογράφου» ὑπὸ Λίμπελλου καὶ «Τὸ μεγάλο μυστικὸν» τοῦ Φώτου Γιοφύλλη.

«**Νέοι Καιροί**». Ἑβδομαδιαία ἐφημερίδα. Πειραιεύς. Στὸ φύλλο τῆς 11 Ἰουνίου βρίσκει τὸ ποίημα τοῦ Ν. Πετιμεζᾶ-Λαῦρα «Τὸ ξαρρεβώνιασμα». Ἀναδημοσιεύεται ἀπὸ περιοδικὸν μας τὸ λαογραφικὸ ἄρθρον τοῦ Σ. Γ. Βίου «Μετεωρολογικὰ καὶ γεωργικὰ παροιμίαι γιὰ τὸ καλοκαίρι» (Φύλλο 8 Αὐγούστου).

«**Φωνή**». Ἑβδομαδιαία ἐφημερίδα. Ἀλεξάνδρεια. Διευθυντὴς Ι. Κασιμάτης. Πολὺ ἐνήμερη στὰ κοινωνικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ μας ζητήματα.

«**Δωδεκάνησος**». Ἑβδομαδιαία ἐφημερίδα. Ἀλεξάνδρεια. Στὴν ὕλην τῆς βρίσκει ἀναδημοσιεύσεις ποιημάτων τοῦ Δροσίνῃ, τοῦ Κ. Ν. Κωνσταντινίδῃ, τοῦ Παράσχου καὶ ἄλλων.

«**Ἀλήθεια**», πολιτικὴ καὶ φιλολογικὴ ἑβδομαδιαία ἐφημερίδα τῆς Κύπρου.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΛΑΒΑΜΕ ἀπὸ τὴν «Ἐπιτροπὴ Ἐνταφιασμοῦ τοῦ Ψυχάρη» τῆς Χίου μὲ ἡμερομηνία 17 Αὐγούστου τὸ ἑξῆς γράμμα:

«**Στὰς 27 Σεπτεμβρίου** ἐφέτος θὰ γίνῃ ὁριστικὰ ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ νεκροῦ τοῦ Ψυχάρη ἀπὸ τὸ Παρίσι στὴν Ἑλλάδα γιὰ νὰ ἐνταφιασθῇ στὴν ἰδιαίτην πατρίδα του Χίο σύμφωνα μὲ τὴν τελευταία του θέληση.

Ὁ γλύπτης κ. Κώστας Δημητριάδης, διευθυντὴς τῆς Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν, ἔχει ἀναλάβει τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ μνημείου μὲ δαπάνες πού ὁ ἴδιος ὁ Ψυχάρης εἶχε προβλέψει στὴ διαθήκῃ του.

Τὸ γεγονός ὅμως τῆς ἀνακομιδῆς στὴν Ἑλλάδα καὶ τοῦ ἐνταφιασμοῦ τοῦ Ψυχάρη ἀξίζει νὰ πάρει πνευματικώτερον περιεχόμενον.

Γιὰ τοῦτο ἀποφασίσαιμε κιόλας τὴν ἔκδοσιν ἑνὸς λευκώματος μὲ ἄρθρα τῶν λογίων μας καὶ τῶν ξένων Ἑλληνιστῶν γιὰ τὸ ἔργον τοῦ Ψυχάρη.

Ἀποβλέπομε ὅμως κυρίως στὴ δημιουργίαν μιᾶς ἰδιαίτης πνευματικῆς κινήσεως μὲ τὸν καθημερινὸν καὶ περιοδικὸν Τύπον γύρω ἀπὸ τὸ ἔργον τοῦ Ψυχάρη. Ἔτσι καὶ ἡ μνήμη τοῦ νεκροῦ θὰ τιμηθῇ ἀντάξια καὶ κάπιο θετικὸν κέρδος θὰ ἀποκομίσει ὁ δημοτικισμὸς ἀπὸ τὴν κίνησιν καὶ τὴ συζήτησιν πού θὰ γίνῃ.

Θὰ δοθῇ ἡ εὐκαιρία στοὺς διανοουμένους μας νὰ ποῦνε κάπως ἐπισημότερα τίς γνώμας καὶ τίς πεποιθήσεις τους γύρω στὸ γλωσσικὸ ζήτημα πού ἀκόμα δυστυχῶς δὲν βρῆκε τὴν ὁριστικὴν λύσιν του. Ἀκόμα καὶ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς θὰ σχηματίσῃ κάπια ἰδέαν καθαρὰ γιὰ τὸν ψυχάρη καὶ γιὰ τὸ γλωσσικὸ ζήτημα πού τόσες παρανοήσεις καὶ προλήψεις τὸ συσκοτίζουν ὥς σήμερον.

Βέβαιον, πῶς θὰ λάβετε ὑπ' ὄψιν σας τὴν παρούσαν μας θὰ σὰς κρατοῦμε ἐνημέρους τῶν ἐνεργειῶν μας.

Μὲ εὐχαριστίαις

Ὁ Πρόεδρος,
Ν. Μελέκος.

Ὁ Γραμματέας,
Ν. Σωτηράκης.»

Πιστεύουμε ότι δεν θα βρεθεί Έλληνας διανοούμενος που να μείνει άσυγκίνητος από την ταφή του μεγάλου Ψυχάρη σ' ελληνική γη· και επικροτούμε πληρέστερα την ιδέα της Έπιτροπής για την έκδοση λευκώματος το οποίο ελπίζουμε να γίνει αντίξιο του επιφανούς ονόματος του Ψυχάρη.

Ο ΠΡΕΣΒΥΣ ΜΑΣ κ. Π. Καψαμπέλης επισκέφτηκε τον Ιούλιο την «Αλεξανδρινή Βιβλιοθήκη». Ο έξεχων διπλωμάτης που πάντα έδειξε ενδιαφέρον και αγάπη για το όφελιμότητα αυτό ελληνικό ίδρυμα, ζήτησε πολλές πληροφορίες από τον διευθυντή της βιβλιοθήκης κ. Ν. Μεταξά, πήγε στην αίθουσα του αναγνωστηρίου και είδε τα βιβλία που διαβάζονται και ένθουσιάστηκε βλέποντας και παιδιά του Γυμνασίου να μελετούν εκεί χρησιμοποιώντας τα πολύτιμα βοηθήματα άρχαίων και συγχρόνων συγγραφέων που δεν διαθέτουν εύκολα οι ιδιωτικές βιβλιοθήκες.

Χρόνια τώρα ή «Αλεξανδρινή Βιβλιοθήκη» διαθέτει δωρεάν τους 50.000 και πλέον τόμους της στους αλεξανδρινούς φιλαναγνώστες, και συντελεί όπως και άλλοτε γράψαμε στην πνευματική ζήτηση της πόλης μας οργανώνοντας διαλέξεις και φιλολογικές συγκεντρώσεις.

Ένα τέτοιο ίδρυμα είναι άξιο κάθε υποστήριξης και έχει απόλυτη ανάγκη του ενδιαφέροντος των έκλεκτων της παροικίας μας, όχι μόνο για να εξακολουθήσει την όφελιμιστική δράση του αλλά και για να μπορέσει να πλουτίσει τη βιβλιοθήκη του ακόμη περισσότερο.

Έχοντας και πολλά ξένα βιβλία μπορούμε να πούμε πως είναι και διεθνώς χρήσιμο, όπως δε έγραψε πολύ σωστά το περιοδικό «Παναγίττα» ή Δημαρχία μας πρέπει να μεριμνήσει για την «Αλεξανδρινή Βιβλιοθήκη», ψηφίζοντας μια έπιχορήγηση.

Τον Ιούλιο έγινε ή γενική συνέλευση της «Αλεξανδρινής Βιβλιοθήκης» και εκλέχθηκε το νέο διοικητικό Συμβούλιο της με πρόεδρο Θ. Ματάκη, αντιπρόεδρο Ρίκα Σεγκοπούλου, γραμματέα Ι. Καραολάνη, ταμία Κ. Ατζέμη και μέλη Π. Αραβαντινό, Δ. Βερόζατο και Ν. Σκαμινιά.

ΣΤΙΣ 3 Ιουλίου (το βράδυ), ή συντροφιά «Ελευθερες Τάσεις» όργάνωσε μια φιλογική δεξίωση άφιρωμένη στην ποιήτρια κ. Ρίκα Σεγκοπούλου. Στην συγκέντρωση αυτή συζητήθηκαν διάφορα σημεία της Έλληνικής Λογοτεχνίας και της Τέχνης γενικά.

Στις 22 Ιουλίου μίλησε στη Συντροφιά ο κ. Γιώργος Παπουτσάκης για δυο ποιήματα του Καβάφη «Θεόδοτος» και «Μάρτιαι Είδοι».

Αφού έκανε μια εισαγωγική παρουσίαση του έργου του μεγάλου μας ποιητή συνοψίζοντας τις χαρακτηριστικές του γενικές γραμμές και τα κυριότερα μορφικά και ουσιαστικά του στοιχεία ο όμιλητής άναλυσε τα δυο φιλοσοφικής χροιάς ποιήματα που προαφέρουμε. Με πολλή ιστορική προπαρασκευή και κατανόηση ο κ. Παπουτσάκης άνάπτυξε το ιστορικό περιεχόμενο των ποιημάτων αυτών τονίζοντας ότι ο ποιητής άντλει άπτην ιστορία το πρώτο ύλικό, παίρνοντας για σύμβολο το σχετικό έπεισόδιο για να παρουσιάσει την φιλοσοφική του θεωρία.

Στο πρώτο ποίημα τον «Θεόδοτο», την ψυχική κατάσταση του Καίσαρος όταν του φέρουν σ' ένα ματωμένο σινι το κεφάλι του Πομπηίου ο ποιητής παίρνει για ν' άναπτύξει την άλτρουϊστική του ήθική. Στο «Μάρτιαι Είδοι» ή παραινετική στάση του ποιητή προς

τὸν ἄνθρωπο ποὺ βρίσκεται μὲς τοὺς κινδύνους τῶν μεγαλείων (τὰ μεγαλεῖα νὰ φοβάσαι ὃ ψυχὴ), ἐξετάστηκε καὶ ἀναλύθηκε ἀπὸν ὁμιλητὴ μ' ὅλη τὴν ἀπαιτούμενη διορατικότητα γιὰ τὴν καβαφικὴ ἀντίληψη.

Σὲ τρεῖς συνεχεῖς διαλέξεις, ποὺ δόθηκαν στὶς 5, 12 καὶ 19 Αὐγούστου, ὁ κ. Φούλης Μουζούρης μίλησε γιὰ τὴν «Πρωτόγονη νοοτροπία». Στὴν πρώτη διάλεξη, ἐξέθεσε τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο σκέπτονται γενικὰ οἱ πρωτογενεῖς. Βασιζόμενος σὲ διάφορα συγγράμματα σοφῶν ἐξερευνητῶν, καὶ ἰδίως στὴν πολύτιμη ἐργασία ποὺ ἔχει κάμει ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ Lévy-Brühl, ἀνάπτυξε τὴν μυστικοπάθη αἰτιολογία στοὺς πρωτογενεῖς, ἡ ὁποία βρίσκεται ἔξω ἀπὸ τὴν πρακτικὴ ζωὴ. Γιὰ τὸ κάθε τι ποὺ γίνεται, οἱ ἄγριοι φαντάζονται τὴν μεσολάβηση ἐπίδρασης ἐνὸς πνεύματος σ' ἓν ἄλλο πνεῦμα. Στὶς δύο ἄλλες ὁμιλίες του, ὁ διαλέκτης πραγματεύθηκε τὸ **Τοτέμ** καὶ τὸ **Ταμποῦ**, καὶ τοὺς σχετικούς του νόμους. Ἀνάλυσε τὰ ὅσα ἔχουν γράψει γι' αὐτὸ τὸ θέμα ὁ G. Wundt, μὰ κυρίως ὁ S. Freud: ὁ μέγας αὐτὸς ἐπιστήμων παραλληλίζει τὸν τοτεμισμὸ μὲ τὴν obsessionnelle νευροπάθεια. Τελειώνοντας, ὁ κ. Μουζούρης μίλησε γιὰ τὰ τοτεμικὰ συμπτώσια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα, κατὰ τὸν Robertson Smith, πήγασεν ἡ ἰδέα τῶν θυσιῶν στοὺς διάφορους λαοὺς.

ΣΤΗ «Βραδυνή», Ἀθηνῶν, τῆς 19 Ἰουλίου, διαβάσαμε ἓνα ἄρθρο, μὲ ὑπογραφὴ Mar, γιὰ τὴν ποίηση τοῦ Καβάφη. Στὸ ἄρθρο αὐτὸ δίδονται ἐνδιαφέρουσες πληροφορίες γιὰ τὴν διάδοση ποὺ ἔχει στὴν Ἑλλάδα ἡ Καβαφικὴ ποίηση, καὶ γιὰ τὸν μέγαν ἀριθμὸ τῶν ἐκτιμητῶν της. Ὁ κ. Mar παρατηρεῖ ὅτι τὸν Καβάφη θαυμάζουν σήμερα «ὅλοι οἱ ὕγεις νέοι λογοτέχνες γιατί μέσα στὴν ποίησίν του βρίσκουν τὴν ποίησιν τοῦ μέλλοντος».

Ἀναφέρει ὅτι στὴν Ἀγγλία ὁ Καβάφης θεωρεῖται ὡς ἓνας «ἀπὸ τοὺς πιὸ σπουδαίους ποιητὰς τῆς Εὐρώπης». Στὸ ἄρθρο παραθέτονται τὰ ποιήματα τοῦ Καβάφη «Ἐπιθυμίες», «Ἡ Ψυχὴς τῶν Γερόντων», «Ἡ Πόλις», «Γιὰ νᾶρθουν», «Θέατρον τῆς Σιδῶνος, 400 μ.Χ.», «Οὐκ Ἐγὼς», «Πολὺ Σπανίως». Τὸ ἄρθρον ἔχει καὶ μιὰ φωτογραφία κ' ἓνα σκίτσο τοῦ ποιητῆ.

ΤΗΝ Δευτέρα 10 Αὐγούστου παίχτηκε στὸ θέατρο «Λούνα Πάρκ» μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν ἡ μουσικὴ κωμωδία «Οἱ νεόπλουτοι» μὲ πρόζα τοῦ κ. Βήτα καὶ μουσικὴ τοῦ κ. Κρίνου Ντὲ Κάστρο. Ἡ εὐχάριστη πλοκὴ τοῦ ἔργου καὶ ἡ πεταχτὴ μουσικὴ του ἄρεσαν καὶ διασκέδασαν τὸ ἀλεξανδρινὸ ἀκροατήριον.

ΣΤΗΝ ἀθηναϊκὴ «Βραδυνή» (17 Ἰουλίου) διαβάσαμε μιὰ συνέντευξιν τοῦ καλλιτεχνικοῦ της συνεργάτου Ν. Γ. μὲ τὸν διαπρεπῆ ζωγράφο Δημήτρην Στεφανόπουλο σχετικὰ μὲ τὴν προσεχὴ ἐκθεσὴ τῆς Ὁμάδας «Τέχνη» ποὺ ἀνοίγει τὸν Ὀκτώβριον στὸ Ζάππειον.

Ἐφέτος ἡ ὁμάδα ὁργανωμένη συστηματικώτερα θὰ παρουσιάσει ἔργα σαράντα περίπου καλλιτεχνῶν. Θὰ λάβουν μέρος χώρα ἀπὸ τοὺς ἐλλαδικοὺς καὶ ἄλλοι ξεχωριστοὶ Ἕλληνες καλλιτέχνες τοῦ Παρισιοῦ· Παπαχριστόπουλος, Ραυτόπουλος καὶ Ἀπάρτης, γλύπτες—Μηταράκης, Γουναρόπουλος, Παπαγεωργίου καὶ Μπουγιάνης, ζωγράφοι, καὶ ὁ διακοσμητικὸς Ἀργυριάδης.

Παίρνοντας ἀφορμὴ ἀπὸ τὴν καταψήφισιν ἐκ μέρους τῆς Ἐφο-

ρείας τῆς ομάδας μερικῶν ἀπτοῦς περσυνούς ἐκθέτες ὁ κ. Στεφανόπουλος λέει: »Ξεκαθαρίσαμε τὴν ομάδα ἀπὸ μερικά στοιχεῖα ποὺ δὲν εἶχαν καμμίᾳ πρωτοτυπία, καὶ καμιά ἀπολύτως προσωπικότητα. Παντοῦ σ' ὅλη τὴν Εὐρώπῃ γίνεται μιὰ ἐντονὴ προσπάθεια, ὅχι βέβαια παλιννοστήσεως τοῦ πομπιεδισμού, αὐτὸς πάει ξέπεσε, δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ ξαναγυρίσουμε στὸν ἀκαδημαϊσμὸ καὶ στὰ συνειθισμένα καλούπια, μὰ μιὰ προσπάθεια γιὰ τὴν ἀναζητήσι τῆς πλαστικότητος καὶ τῆς φόρμας ποὺ δίνουν μιὰ καθαρά ζωγραφικὴ μορφὴ καὶ ὅχι διακοσμητικὴ, ὅπως γινόντανε ὡς τώρα μὲ τὸν κυβισμό. Δὲν μπορῶ φυσικὰ ν' ἀρνηθῶ, συνεχίζει ὁ κ. Στεφανόπουλος, ὅτι ὁ κυβισμὸς δὲν μᾶς ἔδωσε θαυμάσια ἀποτελέσματα καὶ μιὰ καινούργια ἐντελὴς βάσι ἀπὸ τὴν ὁποίαν νὰ ξεκινήσῃ ἡ σημερινὴ ζωγραφικὴ γιὰ μιὰ μελλοντικὴ δημιουργία, μὰ τί τὰ θέλετε, τὸ νὰ φτιάχνῃ κανεῖς τετράγωνα, δὲν εἶνε καὶ δύσκολο πράγμα, μὰ νὰ δώσῃ πλαστικότητα καὶ φόρμα καθόλου εὐκόλο. Ὁ κυβισμὸς μᾶς ὠφέλησε στὴν σύνθεσι, μᾶς ἔμαθε πῶς νὰ μὴν ἀφήνωμε τρύπες κενές, μὰ ἔδωσε καὶ τὸ δικαίωμα σὲ παρὰ πολλοὺς ν' ἀντιγράφουν γραμμὴ τοὺς πρώτους κυβιστὲς ζωγράφους. Κάθε κλητῆρας, κάθε θεωρὸς, γινόνταν ζωγράφος. Στὸ Παρίσι ὑπάρχουν ἕνα σωρὸ μικροὶ ἔμποροι εἰκόνων πρόθυμοι νὰ λανσάρουν τὸν πρῶτο τυχόντα. Σήμερα ὁμοιὸς καὶ αὐτοὶ οἱ δάσκαλοι τοῦ κυβισμού διαμαρτύρονται. Ὁ κυβισμὸς εἶνε πιά μιὰ σχολὴ παλιὰ, ἔγιναν κ' αὐτοὶ δηλαδὴ «πομπιέ». Ποῦ θὰ φτάσωμε διερωτῶνται. Τὸ κακὸ πρέπει νὰ σταματήσῃ ὡς ἐδῶ. Ἡ ζωγραφικὴ πρέπει νὰ πάρῃ τὴ σοβαρὴ τῆς μορφῆ. Ν' ἀναζητήσῃ τὴν πλαστικότητα καὶ τὴν φόρμα. Κάτω οἱ σχολές. Κάτω ἡ μονοτονία. Ἡ προσωπικότης, ὁ ἀτομισμός, νὰ ἡ τελευταία λέξις τῆς πρωτοπορείας!»

Σ' ἄλλῃ ἐρώτησι τοῦ κ. Ν. Γ. ὁ κ. Στεφανόπουλος λέει: «Ἡ ἔκθεσις θὰ διαρκέσῃ δύο μῆνες, Ὀκτώβριον καὶ Νοέμβριον. Ἔργαζόμαστε ὅλοι μας πολὺ, γιὰ νὰ παρ' υσιάζωμε κάτι ποὺ νὰ κάνει ἐντύπωσι, ὅχι μονάχα ἐδῶ μὰ καὶ στὸν ἔξω κόσμον. Ἡ ἔκθεσις θὰ διοργανῶνεται κάθε χρόνον καὶ θὰ εἶνε ἕνα εἶδος φθινοπωρινὸν σαλὸν ὅπως γίνεται καὶ στὸ Παρίσι. Ἀλλὰ καὶ τὰ πρόσωπα ποὺ θὰ λάβουν μέρος, μᾶς δίνουνε πολλὰς ἐλπίδες γιὰ τὴν σοβαρότητα τῆς ἐκθέσεως. Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς εἶνε πολὺ γνωστοὶ στὸ Παρίσι καὶ ἂν βγάλωμε δυὸ τρεῖς κορυφὰς οἱ ἄλλοι μποροῦν νὰρθοῦν στὴν ἴδια γραμμὴ μὲ ὅλους τοὺς καλοὺς ζωγράφους. Μὰ ἡ «Ὁμάς Τέχνης» δὲν θὰ περιοριστῇ ὡς ἐδῶ. Ἡ δράσις τῆς θὰ ἐξαπλωθεῖ κ' ἔξω ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς Ἑλλάδος. Σκοπεύουμε νὰ διοργανώσωμε σ' ὅλα τὰ Βαλκάνια ἐκθέσεις γιὰ νὰ ἀλληλογνωριστοῦμε καὶ νὰ καλέσωμε κ' ἐμεῖς βαλκανικοὺς καλλιτέχνας γιὰ νὰ τοὺς γνωρίσει καὶ τὸ ἑλληνικὸ φιλότεχνον κοινόν. Δὲ θὰ σταματήσωμε ὁμοιὸς ὡς ἐδῶ. Θὰ τραβήξωμε καὶ στὴν Εὐρώπῃ. Ἔχουμε πλατὺ πρόγραμμα καὶ λογαριάζουμε πολλὰ. Ἐλπίζουμε νὰ ἐπιτύχωμε. Ὁ καλλιτέχνης πρέπει νὰ ναι πάντα αἰσιόδοξος γιὰτὶ συναντᾷ μεγάλην ἀντίδρασι. Ἡ αἰσιοδοξία μᾶς ἐνθουσιάζει καὶ μᾶς δίνει κουράγιον».

Τὸ ἄρθρον συνοδεύεται καὶ μὲ ὠραιότατα σκίτσα τῶν: Στεφανόπουλου, Σώχου, Βασιλείου Ἀστεριάδη, Παπαδημητρίου, Βιτσώρη, Τόμπρου, Γουναρόπουλου καὶ τῆς Δδας Πολυχρονιάδου καμωμένα ἀπτὸν κ. Μίμη Βιτσώρη.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΑΝ ἀπτὴν πόλιν μας τὴ 1ῃ Ἰουλίου γιὰ τὸ Παρίσι ὁ διαπρεπὴς μουσικὸς Πονηρίδης καὶ ἡ σύζυγος του κ. Yo Fièvre

Πονηρίδη, ζωγράφος. "Αν καὶ δὲν ἔμειναν μῆτε ἓνα χρόνον σωστὸ στὴν Ἀλεξάνδρεια οἱ συμπαθητικοὶ αὐτοὶ καλλιτέχνες ἄφησαν ἓνα μεγάλο κενὸ στὸν πνευματικὸ μας κύκλον. Θαρούσαμε πὼς τοὺς γνωρίζαμε ἀπὸ χρόνια μᾶς φαίνονταν ὅτι εἶχαν γίνει ἓνα μὲ τὴν ἀλεξανδρινή μας καλλιτεχνικὴ ζωή. Θὰ περάσει πολὺς καιρὸς γιὰ νὰ συνηθίσουμε πὼς μᾶς ἔφυγαν.

Η ΕΚΘΕΣΗ στὴν Ἀθήνα ἔργων τοῦ Πάνου Ἀραβαντινοῦ ποὺ ὁργάνωσε τελευταῖα ἡ Ἑταιρεία Φιλοτέχνων (στὸ Μέγαρο Δεληγιώργη) σὰν καλλιτεχνικὸν μνημόσυνο γιὰ τὸν ἐκλιπόντα μεγάλο σκηνοθέτη εἶχε πολλὴ ἐπιτυχία.

Ἡ ἐκθεση περιλάμβανε 315 κομμάτια, πολλὲς σκηνογραφίες μουσικῶν ἔργων, στὰ ὁποῖα καὶ εἶχε εἰδικὰ ἀφιερωθεῖ ὁ καλλιτέχνης, ἀναπαραστάσεις σκηνῶν, ὁλόκληρος ὁ Χριστόφορος Κολόμβος τοῦ Μιλλώ, ἀπὸ 27 εἰκόνες, πρόσωπα θεατρικῶν ἔργων, σκηνογραφικὰ μπαλέτων, ἐλαιογραφίες (ἐποχὴ ἐλληνοτουρκικοῦ πολέμου 1912), προσωπογραφίες, μελέτες καὶ σκίτσα.

Στὴν αἴθουσα ἀριθ. 9 εἶχαν ἐκτεθεῖ καὶ οἱ σκηνογραφίες τῆς «Ἀνίσκιωτης γυναίκας» τοῦ Στράους, ἡ πρώτη μεγάλῃ ἐπιτυχίᾳ τοῦ Ἀραβαντινοῦ ποὺ τὸν ἐπέβαλε στὸ Βερολῖνο στὰ 1920.

ΤΟΝ Ἰούλιο ἦρθε στὴν Ἀλεξάνδρεια ὅπου εἶναι πολὺ γνωστὸς ἀπὸ μακρὲς διαμονές του ὁ φίλος Σόφος Ἀντωνιάδης, ὁ ἔξυπνος, ὁ προικισμένος γελοιογράφος καὶ σκιτσογράφος. Ἔκανε τὸν Αὐγουστο : ἰὼν ἐκθεση στὸ Πόρτ-Σαῖτ κι' ἐλπίζουμε νὰ δοῦμε ἔργα του νέα κ' ἐδῶ.

Η "ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΗ ΤΕΧΝΗ", πουλιέται στὴν Ἀθήνα στὰ Βιβλιοπωλεῖα: Ἐλευθερουδάκη, Βασιλείου, Σίδερη, Δημητράκου, Πυρσοῦ, Ζηκάκη, Ἑστίας, Χρ. Σαλίβερου καὶ στὰ κεντρικώτερα κίосκια.

Στὸ Βόλο στὸ βιβλιοπωλεῖο Παρασκευοπούλου.